

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Mira efficacia musti, de Crucifixi prælis exæstuantis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

langua suspensus, in cruce Christus appensus ostenditur. Quod de re plura Jacobus Pintus L. 1. de Christo crucifixo.

Secundo loco considerabis, divinum hunc botrum, et eorundem Sanctorum Patrum sententia, in crucis torculari pressum atque expressum fuisse; ut exinde nobis, non modo pretium redemptionis efflueret, sed etiam calix salutaris, præclarus atque inebrians, & sancti amoris ac lætitiæ mustum, redundaret. Nam uti præclare S. Augustinus: *Primus botrus in torculari pressus est Christus. Cum ille botrus in passione expressus est, manavit illud, unde calix inebrians, in passione expressus est, manavit illud, unde calix inebrians, quam præclarus est.* Et alio in loco: *Calicem salutaris (inquit) & vinum lætitiæ, de illa spiritali uva nobis primum crucis expressit.* Quod etiam prius usurpârat Origenes; dum de potu cœlesti, quem Christus propinat in Sacramento, lo-

In ps. 55.
Serm. 100. de
semp.

Tract. 35. in
Matth.

serm. cit.

Isai. 63.

Apo. 19.

quens: *Est sanguis (ait) uve illius, qua missa in torcular pressoris, protulit potum hunc.* Quibus consonans S. Ambrosius de Sanctorum Martyrum inter tormenta fortitudine agens; ait id esse, *Vinum planè spirituale, de illa uva, qua pro salute omnium pependit in ligno, expressum.*

Nec refert, quòd ipse Redemptor dicatur hoc torcular calcâsse: unde etiam vestem habeat aspersam sanguine. Quia sicuti crux ipsa & vitis est, in qua ille pependit, & torcular in quo expressus est: ita ipse simul uva est, & calcator uvæ; quia sponte suâ sese subiecit illi pressuræ. Quemadmodum idem & sacerdos est & victima, in quantum oblatum est quia ipse voluit, & sic semetipsum in ara crucis immolavit.

§. 2.

Mira efficacia musti, de Crucifixi pralis exastuantis.

Demum juvabit considerare sanguinis aut succi illius uvæ potentiam, & præclarum in sanctis animabus effectum: quæ scilicet hoc musto ebriæ, seu ardenti Christi crucifixi amore correptæ, ita subinde videntur alienatæ sensibus

bus, ut neque jam se ipsas sentiant, neque quæ circa se gerantur intelligant, sed soli Amori suo crucifixo intendant, exultantes in Deo Jesu suo. Rectè quippe Gillebertus

Serm. 19. in
Cant.

Abbas, is qui S. Bernardi continuavit Cantici Canticorum expositionem: *Musti* (inquit) *præfert amor insigne, quod natiuitatis sua fervore quodam, & velut aiatu lasciviam, excrevit & superfluit.* Quare velut ij, qui sese plusculum invitârunt, & vino nimio incaluère, incussa verbera aut plagas illatas jam non sentiunt; secundùm quod etiam temulentus quidam ita loquens inducitur in Proverbijis Salomonis: *Vulneraverunt me, sed non dolui; traxerunt me, & non sensi:* ita qui musto divini amoris (quod præsertim in crucis torcularibus exæstuat) capti, saucij, atque ab sese abalienati sunt, si quid incommodum, asperum, cruciabile dilecti causâ subeundum occurrerit, id illi quidem perinde suscipiunt & sufferunt, ac si omni malorum sensu carerent, & horum ipsos nulla tangeret offensio.

Prov. 23.

Quod tum quidem in sanctis alijs, tum potissimùm in Martyribus cerni licet: qui illo crucis charitatisq; mero gustato, usque adeò spiritali illâ ebrietate correpti atque occupati fuerunt, ut omnia pro Christo tyrannorum tormenta contemnerent, in illis exultarent, illa neque sentire se dicerent. *Putatis enim fratres mei* (verba sunt S. Augustini)

In ps. 74.

omnes illos, qui confitendo Christum mori voluerunt, sobrios fuisse? Usq; adeò ebrij erant, ut suos non agnoscerent. Omnes propinqui, qui eos à spe caelestium premiorum terrenis blandimentis avertere moliti sunt, non sunt agniti, non sunt auditi ab ebrijis. Non erant ebrij, quibus mutatum cor erat, quorum mens alienata erat ab hoc saculo? Idemq; alibi: Quo spiri-

Serm. 185. de
temp.

tuali mero calebant Martyres (inquit) *abijcientes, & post se*

jaçtantes omnia sæculi blandimenta, ibant ad passionem, obli-

viscentes facultates & affectiones, patrimonia & matrimonia

sua; negligentes nimirum (ut ibi deinde magis explicat...)

Parvu-

parvulorum pignorum pietatem, parentes vociferantes & mittentes pulverem in capita sua, conjuges avulsis crinibus facies suas dilacerantes. *Sed illi hac omnia* (subdit) *tanquam ebrj non videbant, nec agnoscebant suos.*

Et sanè rem istam hujus sæculi sensu pensando; annos ebrj & musto plenus erat S. Andreas, dum quasi alienatus sensibus, crucem quam homines ita exhorrent, veluti sponsam speciosissimam ac desideratissimam amplexabatur; Annos non musto plenus S. Laurentius, dum in ipso positus ardore & horrore supplicij, ludibundus tyranno insultat, atq; (ut nominatim de eo S. Augustinus) *tanquam illo calice ebrj, tormenta non sentit.*

Tract. 27. in
Joann.

Verùm de his quoque, qui citra martyrium, pro amore Christi hujus vitæ aspera dilexere, idem S. Pater in sermone antea citato ita loquitur: *Hoc itaque musto spirituales anima inebriat & penitus commutat, absentiam delicij, vigiliis dulcibus somnis, paupertatem divitijs anteponunt.* Uti proinde meritò S. Bonaventura in Incendio Amoris, sanctam animæ ebrietatem describens, eam dicat in eo consistere; quòd quis tanto amore diligit DEUM, *ut non solum fastidiat omne solatium terrenum, sed etiam deleatur & querat tormenta pro solatio; & amore illius quem diligit, deleatur in penis, opprobrijs & flagellis.*

Serm. 189.
cit.

cap. 2.

§. 3.

Simili modo nos & botros esse, & in afflictionum torculari premi & calcari debere.

VERUMTAMEN, uti Salvator noster botrus fuit, quo in passionum torculari presso atque calcato, nobis præclarus calix profluxit, ad robur animæ ac delicias spirituales: ita nos vicissim & botri esse, & adversitatum ac passionum prælo comprimi, & de nobis Christo merum suave, gratiæq; pocula scilicet præbere debemus. Sic enim etiam dilectè
S. Au-